

SARDARABAD

70º ANIVERSARIO DE LA
UNION GENERAL ARMENIA
DE BENEFICENCIA

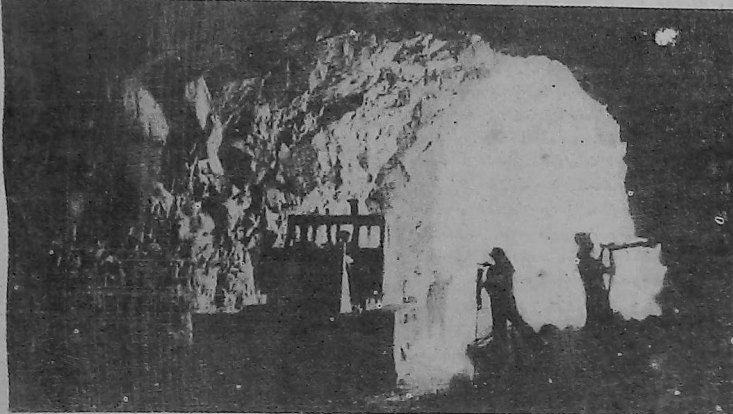
Año II, Nº 31

Buenos Aires

Sábado 22 de Enero de 1977

Franqueo Pagado: Concesión Nº 2176 - Tarifa reducida: Concesión Nº 5276 - Correo Central - Sucursal 14

Continúan las Obras del ARPA - SEVAN

En la impresionante obra de infraestructura armenia, se localizaron inconvenientes que fueron superados con esfuerzo y alta tecnología.

EL PROYECTO

El Proyecto ARPA SEVAN, tratado más extensamente y con anterioridad en SARDARABAD, nos informaba del porqué de este ambicioso plan por devolver al majestuoso Lago Sevan, su estabilidad y nivel perdido a causa de la cantidad de suministros energéticos que proporcionaba.

Aquel que contenía 58,5 km. cúbicos, marcaba un pavoroso descenso de 15 metros con 87 cts., un curioso cambio de color en la superficie de sus aguas y pérdida de oxígeno. Surge entonces, el referido proyecto que recuperará la normalidad deseada y necesaria del Seván, y que ampliamos en este número seguros del interés general desperdado sobre el mismo.

LOS METROS MAS DIFICILES DEL "ARPA - SEVAN"

Le sucede al viajante encontrar difíciles, los primeros y últimos pasos. Y entre unos y otros, resulta más fácil recorrer el túnel, sin contarlos.

Durante la construcción del túnel subfluvial ARPA SEVAN, lo más difícil fue el ascenso a la cumbre VARTENIS, el descenso a la quebrada de VARTASHEN, efectuar las explosiones necesarias para abrirse paso, y las excavaciones de los últimos 1.610 mts.

—“Hemos atravesado 47 km. dentro de las rocas, pero debo reconocer que es la primera vez, que nos encontramos con una superficie que presenta tantos inconvenientes. Los geólogos nos habían notificado que la construcción del ARPA SEVA, sería una tarea muy complicada. No obstante, nos propusimos llegar y salvar los obstáculos. El tiempo les dio la razón, pero aún así, no nos damos por vencidos”.

Tales declaraciones pertenecen al Sr. Ferdinan Muradian, jefe de construcción del túnel, hombre experto —es la novena vez que dirige obras similares— y decidido, que no titubea en aclarar su sorpresa al encontrar luego de la explosión que derribara las columnas de zinc del cuarto túnel, una zona llena de agua que surgía de los cuatro lados de las rocas cavadas, y más al comprobar que dicha agua era de lluvia.

—“Los trabajadores estaban empapados —explica— lo sucedido era inexplicable ya que 368 metros más arriba, fuera del túnel,

brillaba el sol en todo su esplendor, y el verde reinaba en el verano seco”.

El origen de estas aguas estaba en el frente del noveno túnel, a 3.462 metros de profundidad. Era como un pequeño lago que suministraba 350 litros por minuto.

—“El agua es mala para los “tuneleros”, agrega Sarkis lejjan, jefe de la sección del cuarto túnel. Pero a pesar de ello, están acostumbrados al agua, gases y altas temperaturas. Lo más difícil es soportar las presiones altas.

En esta zona la presión es insoportable, en un metro cuadrado, se sobrepasan las 250 toneladas. Momentáneamente, esto nos impide continuar los trabajos, hasta que se preparen los protectores de hierro, pues los que tenemos no toleran tan elevadas presiones”.

Hasta tanto, refiere lejjan, los tuneleros se ocuparán del revestimiento de las galerías, ya que 3.400 mts. de túneles no están revestidos.

Ante la pregunta de si las aguas que circulan no corren el riesgo de descomponerse, nos explica que serán recogidas en cañerías, tarea difícil si se mira lo pesado del trabajo.

En el verano de 1963, cuando Vartan Bedrossian bajó al valle de GECHUDI, se nombró al lugar ARPA SEVAN, y allí comenzaron a trabajar uniendo fuerzas en la construcción de tan impresionante obra.

DEPORTIVO ARMENIO INFORMA

ENTRENAMIENTO:

Desde el 4-1-77, a las órdenes del señor Gonzalo Urbano, entrena el plantel superior, en el Club Banco de Desarrollo. De martes a viernes a las 16.30 hs.

NOVEDADES:

El plantel ha renovado contrato en un 90%, faltan solamente agregar las condiciones con algunos jugadores, que se definirán en el curso de la semana.

LIBRES:

Rabbito, Querido y Raimundo, serían cedidos a préstamo por un año al Club Atlético Fénix.

INCORPORACIONES:

Melo, wing derecho a Deportivo Armenio, luego de su regreso de Chile. Pueden producirse más novedades, con respecto a la llegada de otros elementos.

INFERIORES:

A partir del 19-1-77, prueban jugadores en Parque Saavedra, a partir de las 16.30 horas.

ՌԵՄԿԱՎԱՐ ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԳԱԸԱՓԱՐՆ ՈՒ ԳՈՐԾԻ

Գրեց ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԱՆԴՐԵԱՍՅԱՆ

ՄԿՐՏԻՉ ԹԻՐԼԵՄԻՔՅԱՆ (ԱԵՏՍՍԵԱՆ) «Լեկավար» վաթի 1896ի ինֆուսպաշտպանութեան կրիիին

Ա.- ՆԵՐԱՇԱԿԱՆ

Հայ ժողովուրդի դարաւոր պատմութեան մէջ հազարաւորներն պատահած է, որ մրցակից, հակամարտ կազմակերպութիւններ միասնաբար ու համաձայնաբար, ազգային հիմնական նպատակներու իրագործումը հետապնդելու համար: Այդ բացառիկ դէպքերէն մին հանդիսացաւ կազմակերպութեան և զարգացողական լիակատար միութիւնը երեք յեղափոխական ու բարոյական հասանքներու, որոնց միաձուլումով հիմնուեցաւ Ռամկավար Ազատական Կուսակցութիւնը 1921, Հոկտեմբեր 1ին: Եւրոպայ տանտնակներու ընթացքին, մեր ազատագրական դաժան, տրիւնալ պայքարին մէջ հայկական սահմանափակ մարտնչող ուժերը համապարփու և համերաշխ գործակցութիւն ստեղծելու յարատեւ ջանքեր թափել էին անոնք: Արդիւ հետեւ կը հաստատային, թէ լուս և զարգացող պարտաւորութեան հետ՝ բոլոր տարրերուն միասնականութիւնը, զինակցութիւնը անհրաժեշտ էր ոչ միայն ազատ հայրենիք մը կերտելու, այլ մանաւանդ, հայ ժողովուրդը Փիլիպիններու ընթացումի աղետներուն դէմ պայքարողներու համար: Եւ այդ փորձերուն ու ընթացողութեանց միջոցին՝ իրենց անուններու փոփոխութեան գիշումներու յօժարած էին:

Բայց իրենց խաչանկերով, իրենց անձնուրաց ու մարտական առաջնորդներով ու շարքայիններով՝ անոնք հապէս կը մտային Արմենական, Վերակազմակերպ - Հնչակեան ու Սահմանադրական Ռամկավար կազմակերպութիւնները, որոնք յաջողական իրականացնելով ամբողջական միութիւն մը, ճիշտագ առաջով Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան: Այդ

զի ու հայրենիքի անոնց խոնդակաթ սէրն ու անկաշտակի նուիրումը, իրենց հրեղէն ջերմութեան մէջ հարկուցին այն նախապաշարութիւնը, որին ու թշնամութիւնը՝ որոնք կոտակում էին անցեալ տարիներու ընթացքին, միմեանց դէմ անոնց միասն յարմար դասն ու անհինայ պայքարներուն հետեւեալով: Եւ երբ զլիւսուր հասնեցրու զեկազարներուն ու հետեւողներուն անխտան հայրենասիրութեան ու քաղաքական իմաստութեան բարեբար արդիւնքն եղաւ, անոնց համաձուլումով հիմնադրուած Ռամկ. Ազատ. Կուսակցութիւնը, որ կը յայտնուէր՝ Սովետ Հայաստանի փրկարար ստեղծումով՝ հայ ժողովուրդը զիմադրաւոր նոր պայմաններուն ու պահանջներուն ընդատանջելով ծրարելով ու կամբով:

Անոնց միութիւնը, որեմն, սկիզբ մը չէր որ կը հաստատուէր, այլ շարունակութիւն մը կը նուիրագործէր: Եւ 1921ը նոր կազմակերպութեան մը ծննդեան թուականը չէ, այլ նշումը միութեան մը երեք հին կուսակցութեանց միջև, որոնք յեղափոխական փառաշուք մարտնչութիւններու, ազատասնէջ անփեհեր հերոսներու և լուսավարիկ նահատակներու կերտած շքեղ անցեալով մը կու դային և միացեալ անունի մը տակ ու համաձուլումով գործութեամբ՝ իրենց ազգային տեսիլքին մարմնացումը հետապնդել կը վերուխտէին: Բայց հիմնապէս նոր կերպերով ու նշանակւորով: Որովհետեւ հայկական պետութեան վերականգնումը՝ գիտականօրէն կը փակէր հայ մարտական կուսակցութեանց յեղափոխական գործունէութեան շրջանը: Այլևս արեւմտահայ նահանգներու թրքական լուծին ազատագրման ու հայ ժողովուրդի ազգային փրկութեան պայքարին խարխիւր կը դառնար Սովետ Հայաստանը: Որքան արագ յառաջի-

մէր, բարգաւաճէր ու զօրանար վերածնած այդ Հայաստանը՝ այնքան շուտով կրնար իրականանալ հայոց դարաւոր, նուիրական երազը, որ այդտեսիլներն էր իր պատմական, ամբողջական հայրենիքին:

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան կազմութիւնը և անոր որդեկրած Մրազիր-Նպաստակը՝ անխտանի ազգայնէր են այդ յարատուող իրականութեան խոր բարձունքին, միութիւնը զարբնող զեկազարներուն կողմէ: Եւ անոնք համաձայնեցան ու սրբեցին, որ տարալիք Արեւմտահայութեան ազգային ձգտումներն ու ճիւղերը կազմակերպուելով ու համադրուելով՝ վերածուելու են քաղաքական հզօր գործօնի մը, որ յօրափոխ հանդիսանայ նորածին Հայաստանի, վերակառուցուելու և ընդարձակուելու իր ներկայ ու դալիք ջանքերուն մէջ: Այդ քաղաքականութեան համարուած ու անփեհեր արտօնանքն եղան անոնք: Եւ զարուստահայոց մէջ իրենց հայրենասնէր քարոզութեամբ արժարած ջերմ ու խանդավառ սէրը Հայաստանի հանդէպ, անոր վերաշինութեան մաստցուած նիթական յարաձուռն օգնութիւնները և հայրենադարձը՝ անհերքելի վկայութիւնը կու տան անոնց զարգացողականի ու հետեւողական, աննահանջ գործունէութեան յաղթանակին:

Մական միութեամբ նոր անունով մը վերակառուցուելու և նոր քաղաքի վր որդեկրածը չի ջնջըր մեղազող մարմիններուն նախորդ գործիքները, պատմութիւնէն չի սրբեր անոնց խոչնդներն ու արարքները՝ իրենց հիւսած ականջութիւններով կամ բերած հետեւանքներով:

(Շարունակելի)

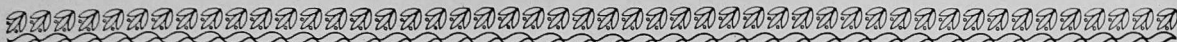
SEGURIDAD EN SEGUROS

SUIZO ARGENTINA
COMPANIA DE SEGUROS S. A.

- o ACCIDENTES DEL TRABAJO
- o ACCIDENTES PERSONALES
- o AERONAVEGACION
- o AUTOMOTORES
- o CRISTALES
- o GANADO
- o GRANIZO
- o INCENDIO
- o ROBO
- o PERDIDAS DE BENEFICIOS
- o RESPONSABILIDAD CIVIL HACIA TERCEROS
- o RIESGOS VARIOS
- o TRANSPORTES TERRESTRES Y MARITIMOS
- o VIDA (Colectivos e Individuales)

Maipú 42 - 5° - 6° - 7° Pisos - T. E. 30 - 6071/8
Buenos Aires
Sucursales en Tucumán y Córdoba

Actos de Clausura de cursos "Nubarian - Alex Manoogian"

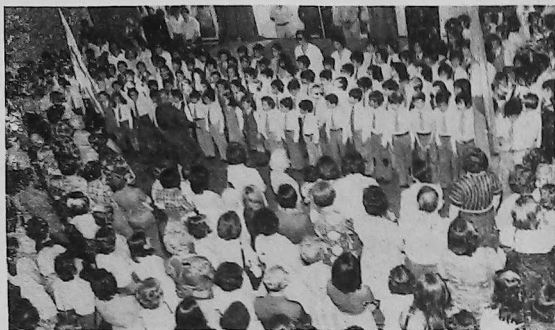
El viernes 26 de noviembre el Colegio Liceo Integral Armenio "NUBARIAN-ALEX MANOOGIAN" celebró con un ameno programa la finalización de los cursos del año lectivo 1976.

El viernes 26 de noviembre, los alumnos ofrecieron canciones en idioma español y armenio, recitados, y destrezas gimnásticas, entre otros.

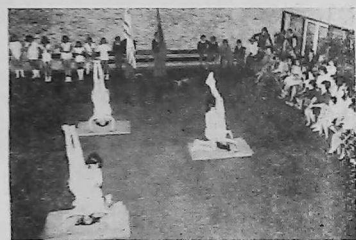
El sábado 4 de diciembre, las dos clases preescolares realizaron la fiesta bilingüe con alegría y gracia, bajo la dirección de sus maestras especializadas: Srta. Rosa Solakian, y Srta. Dalita Demirdjian, y las auxiliares Pecky Sarkissian, y Mary Kardjian, y de las maestras de español: Srta. Leda Puglia de Abate y Srta. Mireya Martínez Soca, Profesor de Educación Física Sr. J. Alejandro y profesora Victoria Chakerian.

Asimismo, el 5 de diciembre, la escuela Primaria que incluye las clases de primero a sexto año, realizó ante un numeroso público su festejo con un programa que demostró los notables progresos especialmente en armenio.

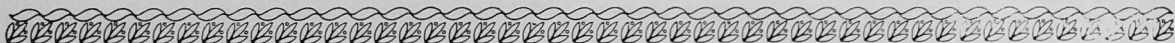
Luego del homenaje al 250º Aniversario del Proceso Fundacional de Montevideo y al 70º Jubileo de la Unión General Armenia de Beneficencia, se dio por finalizada la serie de actos del programa escolar, entre las felicitaciones a la Dirección y al Personal Docente.

Los alumnos entonando las estrofas del Himno de la Unión General Armenia de Beneficencia, ante una nutrida concurrencia compuesta por familiares, docentes y directivos.

Los alumnos del Colegio Liceo Integral Armenio "NUBARIAN-ALEX MANOOGIAN" en una de las danzas armenias que ofrecieron. A la derecha las destrezas gimnásticas llevadas a cabo durante el acto.

Durante sus vacaciones a lo largo de la extensa costa Atlántica Bonaerense o en las tranquilas playas uruguayas

SINTONICE DIARIAMENTE

en el extremo derecho del dial

TODOS LOS DIAS DE 13 a 15 HORAS

Director: HARUTIUN RUPENIAN

DONACIONES A SARDARABAD

Melik Kafafian y Sra., por Bodas de Oro Matrimoniales	5.000
Rebeca Youssefian (idem)	3.000
José Youssefian (idem)	3.000
Sergio Nahabetian y Sra., por "Hosk-Gab" de Nourian-Horikian	3.000
Roberto Safarian y Sra. (idem)	3.000
Eduardo Guezikaraian y Señora (idem)	3.000
José Distchekenian (Brasil)	30.000
Karnik Bazarian (Brasil)	10.000
Oshin L. Mostichian (Brasil) por enlace Balassanian-Yanikian	6.000

CIENTIFICAS

El Dr. Stamboulian, integrante de la generación de nuevos valores dentro de la medicina actual, cumple un papel de importancia en los medios científicos nacionales, que le ha valido una serie de honrosas distinciones.

El Dr. Daniel Stamboulian, nació en Buenos Aires el 4 de Abril de 1938. Está casado con Sossie Boudjikian, de cuyo matrimonio tiene 2 hijos, Santiago de 10 años y Roxana de 7.

Egresado de la Universidad Nacional de Buenos Aires en 1962, con Diploma de Honor. Completa su residencia e internado en el ex-Hospital de Clínicas, por concurso, entre 1962 a 1964.

Entre los años 1968 a 1969 queda a cargo del Departamento de Pediatría del Centro de Educación Médica e Investigaciones Clínicas.

A través del "C.E.M.I.C.", participó en un plan de Organización de la atención Pediátrica en Areas Rurales, llevado a cabo en el Ingenio LEDESMA de

Hoy queremos destacar aquellas personalidades que permanecen anónimas al conocimiento general, pero que engrandecen a su Patria y a la Humanidad.

Dr DANIEL STAMBOULIAN

Jujuy, 1964-1965, en donde se logró reducir notablemente la tasa de mortalidad infantil entre las familias de las braceros coyas.

Junto con tres médicos, en el año 1969 le es otorgada por la Asociación de Caballeros Argentinos de la Soberana Orden Militar de Malta, el Premio Anual Científico "F. Antonio Rizzuto" sobre el tema "Infección Urinaria en Pediatría, importancia de sus secuelas". En este trabajo, es acompañado por los Dres. R. M. Iotti, J. A. Moccilini Lurralde, y por R. C. Hereñu, con quienes recibe medalla de oro y diploma, y publicación del trabajo en el diario Clarín (3-3-1960).

La U.N.B.A., entre los años 1969-1971, le otorga una Beca por 2 años, para cumplimentar el "Post Doctoral Training" en la especialidad de Enfermedades Infecciosas, que realiza en la Southern California University, de los Estados Unidos de Norte América.

Consultor y a cargo del Control Infectológico del Servicio de Cirugía Cardiovascular (Sanatorio Güemes) cuyo jefe es el Dr. René G. Favalaro, y desde 1971 hasta el presente.

Adscripto desde 1972 a la Cátedra de Enfermedades Infecciosas de la U.N.B.A.

Desde 1974 hasta el presente, es Jefe de la Sección de Infecciosas del Policlínico Prof. A. Posadas. Lleva presentados más de 20 trabajos sobre la especialidad.

Es Secretario del Comité de Enfermedades Infecciosas, de la Asociación Argentina de Pediatría, desde mayo de 1976.

En el Congreso Internacional de Control de Enfermedades Infecciosas, efectuado en Buenos Aires en el Sheraton Hotel, en Setiembre de 1973, ocupó el cargo de Secretario.

Relator de Congresos Nacionales e Internacionales; México 1976: Enfermedades por Micoplasmas; Buenos Aires 1974; Internacional de Pediatría; Buenos Aires 1976: Farmacología.

En noviembre de 1976, obtiene el Premio Trienal "Juan José Montes de Oca" de la Academia Nacional de Medicina, junto a Beatriz Sarachian, V. C. Torres, E. C. Eciolaza, L. de Lafuente y René G. Favalaro, por el trabajo "Infecciones Hospitalarias en Cirugía Cardiovascular: Nuestra experiencia en el seguimiento de 2.431 pacientes: 1973-1976 (La Prensa,

Nota Recopilada por Agop Tucmanian

MJITAR HERATSI EL PATRIARCA DE LA MEDICINA ARMENIA EN EL SIGLO XII

Mjitar Heratsi, nació en la ciudad de Her (de allí el origen de su apellido) y fue considerado durante mucho tiempo el "médico de los desposeídos". A pesar del prestigio con que contaba entre los miembros de la realeza, —el hijo de Krikor Paklavuni lo tomó bajo su protección para que pudiera desarrollar su actividad científica— puso especial énfasis en la dedicación hacia enfermedades que diezmaban en ese entonces a la población, como la malaria, tuberculosis, viruela, tífus, etc. Sus investigaciones sobre las más variadas enfermedades, las encontramos en su "Tratado de las enfermedades febriles" y en "Las piedras y sus cualidades curativas", como así también en páginas aisladas de obras que se han perdido en el transcurso de los siglos, las que se refieren a biología, anatomía, y otros temas médicos. Es muy difícil decir que en 1179, de los diez mil manuscritos quemados por las hordas turco-selyúcidas, cuántos pertenecieron a Heratsi. De todos modos, su "Tratamiento de las enfermedades febriles" llegó a nosotros como claro testimonio de la autoridad del sabio, dándonos la pauta para ubicarlo en la nómina de los grandes médicos de la Edad Media.

El mundo civilizado tuvo oportunidad de leer y valorar debidamente a este incunabulo de la cultura armenia. Con ello comenzó la victoriosa marcha del patriarca de la medicina armenia, que llevó al doctor Zaldel a declarar, comparando la obra de Heratsi con Hildengard: "Cuando, sin preconcepciones, comparamos las "Ciencias Naturales" de Hildengard con los trabajos del maestro armenio, vemos que decididamente se impone adjudicarle la prioridad a Heratsi por su total desvinculación del todo prejuicio escodástico, por la profundidad consecuente de sus pensamientos originales y la comprensión radical de la naturaleza".

Han pasado siglos, y aún hoy, cuando nuestra generación habituada a tantos descubrimientos en la

esfera de las Ciencias Médicas, no deja de asombrarse por el hecho de que a pesar de la oscuridad del pasado, a menudo ecléctico, con un claro acento materialista, Heratsi intuyó los síntomas patológicos que tenían lugar en el organismo del hombre.

Cuando los padres de la medicina griega insistían en la necesidad de la sangría como medio curativo, Heratsi les oponía su punto de vista relativo a dicho uso con carácter limitado. También objetó a Felipe su teoría de que sólo en las personas de edad avanzada podían desarrollarse las enfermedades sin fiebres paralelas al mal. Hizo un llamado a los médicos para que también buscaran en organismos jóvenes las llamadas enfermedades no febriles. Fue quien intuyó la función de los "respiraderos secretos de la piel", quien exigió curar los males de acuerdo a las peculiaridades propias de cada organismo, rechazando el uso de un patrón para curar los males en general, teniendo en cuenta de acuerdo a la actual terminología médica, las posibilidades de resistencia de los macroorganismos con respecto a la enfermedad.

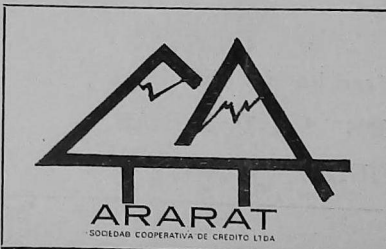
Exactamente, éste fue el décimo legado de Heratsi para diagnosticar y curar al enfermo. Médico

probo, sintió centenares de años antes del actual período de nerviosismo agudo, la necesidad de comprender el estado síquico del hombre, del enfermo en cuanto a la conservación de su salud, declarando al respecto "Dedicar todos los esfuerzos imaginables para pacificar el corazón y los sufrimientos del enfermo".

Uno de los legados de Heratsi, es no dejar nunca de lado los males pequeños, pues de ellos comienzan a surgir los mayores.

Para el médico, dice: no debe haber diferencias entre enfermos, él está obligado a cumplir religiosamente con su deber humanitario. Estos legados de Heratsi, nos llegan desde las profundidades de los siglos y continuarán su marcha hacia el futuro.

Sobre un artículo de Rafael Parsadamián Traducido por Sarkis Gaifechian

ESCUELA PRIMARIA Y JARDIN DE INFANTES "MARIE MANOOGIAN"

Año Lectivo 1977:

- ABIERTA LA INSCRIPCION —
- 3 años — GUADERIA
- 4 años — JARDIN
- 5 años — PREESCOLAR
- 1er. — GRADO
- 2º — GRADO
- 3º — GRADO

INSCRIPCION

Todos los miércoles de 10 a 12 horas
Acevedo 1322 Capital

“ En Oriente Crezco y me Elevo ”

Un Buenos Aires ardiente de verano recibió la llegada de nuestra compatriota Alicia Guiragossian, proveniente de Estados Unidos, país donde actualmente reside.

A pesar de lo breve de su visita, tan sólo transcurrió siete días entre nosotros, logramos esta nota en la que nos enteramos de sus actividades, pensamiento y proyectos.

Ante la pregunta de qué la decidió al regreso, contestó:

A.G.: Más que nada, la nostalgia de vivir la comunicación cálida con los amigos, el ambiente, la gente, ese algo que en Los Angeles no existe a pesar de la gran mayoría de habla hispana. No obstante, es otra idiosincrasia, y volví para surtirme de lo espiritual, de esos detalles que hacen al alimento del espíritu.

S.: Dentro de tu regreso está la posibilidad de alguna publicación?

A.G.: No es que no tenga qué publicar, pero en estos momentos es muy difícil la situación de la que no quedan exentas las editoriales, las que restringen sus publicaciones a una o dos por año. Además el estar alejada no permite manejarme como lo hacía antes. De todos modos, hay una Editorial que ha incluido una de las obras que traigo para la programación del año que viene, sobre un tema que les pareció interesante: “ Diálogo con el hijo antes que nazca”.

S.: A pesar de ello, nos enteramos de tu producción por los diarios y revistas que nos llegan de Armenia, las revistas hablan de vos o publican tus trabajos, es decir que existe un real contacto entre la Madre Patria y vos.

A.G.: Sí. Hace unos años, había iniciado una linda carrera en este país, que quedó trunca. En los Estados Unidos soy una persona más, pero así como para Occidente decrezco, curiosamente diría que para Oriente crezco y me elevo. Un par de meses atrás, me ocurrió algo muy significativo, vino a visitarme la Directora del Museo del Escritor de Erevan para recoger manuscritos, fotos, cartas, libros, explicándome que mi casa ya no era lugar para todo ello.

S.: Eso nos da la pauta que en Armenia se valoriza muchísimo el arte, y que estás incluida en él. Continuamente recibimos materiales grabados en los que aparecen trabajos tuyos, con música de Alexanian.

A.G.: Sí, es así, y estoy muy contenta de ello. Ahora necesito difundir lo ya hecho y disponer de más tiempo mental para descansar y crear.

Entre lo que pienso producir, está la versión poética de Narek. Durante 5 años, el Rev. Mussayan dedicó su tiempo y esfuerzo para la traducción y ahora acaba de entregármela para hacer la versión artística de

La poetisa Alicia Guiragossian, de paso en nuestro país.

esta obra monumental de la literatura armenia.

Es un trabajo serio y de mucha responsabilidad, pero tengo la suficiente confianza de poder lograrlo. Hay gente de valor que podría hacerlo en prosa, pero la poesía es un genero difícil.

S.: Hablaste de gente de valor. Dános tu parecer con respecto a dos de ellos, tus preferidos en literatura argentina y armenia.

A.G.: Dentro de la literatura argentina, el número uno fue y es Antonio Porchia, es lo más selecto, profundo y elevado dentro de la poesía del pensamiento.

Dentro de la armenia, no sé, en general no conozco mucho porque no leo mucho. Silvia Gabudiguian es una mujer extraordinaria, últimamente, escribe en prosa, y lo hace muy bien.

S.: Hay en Estados Unidos, un movimiento de escritores armenios que escriban en armenio o inglés?

A.G.: Realmente es muy pobre, hay unos pocos que con mucho sacrificio logran publicar, como Sussan Granian y Antranik Antreasian.

Antes de dar por concluida nuestra charla, pedimos a Alicia que nos recite unos versos que acepta gustosa.

Pergamino nacido de las luces
hacia mil muertes,
y restaurado con sangre nueva.
Hostia del sueño,
rito de esperanza
credo de raza.
Me entrego a ti
sin besar tus soles, y se que tu voz
lanzada de los precipicios,
es la voz viva del destino.
Digo Patria y digo Amor,
mensaje, rezo sin palabra,
viento que desnuda cielo,
gota que arremolina olas.
Pronto estaré sobre tu pecho
y con la humedad de mis lágrimas,
te despertaré y entonces de rodillas,
besando tu tierra virginada
repetiré:
Te saludo, te saludo Patria!

—oOo—

Te vuelvo a vivir
cielo coronado con nubes de espera.
Te vuelvo a vivir
memoria que alimentó el retorno.
Todo, todo me resulta conocido,
las calles que no caminé,
las canciones que no escuché,
la gente que no vi.
Estuve contigo una vez,
pero mi alma te visitó
con un suspiro apretado.
con esperanza trunca,
con larga tristeza
cada rito de soledad.
Año tras año, la imagen de mí yo
recorrí tus calles, tus canciones,
se mezcló con tu pueblo, y se perdió
en nube, hasta transformarse
en lágrimas.
Ahora vuelvo a decirte buenos días
y es como si todos los amaneceres
(despertaran
en una mañana, como si la luz del
(universo
me sonriera en tu sol,
y quedo enceguecida por los rayos
y quedo muda como quien escucha la
palabra de Dios.

La Cuestión Armenia y las Relaciones Internacionales

de Pascual C. Ohanian

“Se cumplen más de 60 años desde la matanza de 1.500.000 armenios por obra de Turquía, durante los cuales crece en la Nación Armenia la indignación ante el desconocimiento de derechos a los que están sometidos todos los países”.

Institución Armenia de Cultura
Arshak Chobanian

— Adquéralo en: —
Cooperativa Ararat: Larrea 672 Bs. As.
Unión General Armenia de Beneficencia:
Acevedo 1322 — Bs. As.
Inst. Armenia de Cultura Arshak Chobanian
Niceto Vega 4779 — Bs. As.
UGAB de Córdoba: Avda. Patria 921
5000 — Córdoba
UGAB de Montevideo: Avda. Agraciada 2850
Montevideo - República Oriental del Uruguay

ՄԱՐՏԱՐԻՄԱՍ

ՀՈՍՏՈՏԱԿԱՄ ԵՐ ԻՆՔՆԱՎՈՍՏՈՒՆ

(Շարունակարարն նախորդ բնիկն է վերջ)

Գրեց ԵՐՈՒՍԵՎ ԳԱՊԱՅԵԱՆ

Միխիլյանների խոսքը լսածուհեցու ամեն
միզ կը ձայնարար: Նախընտրելի է չորսընկ: Կը
խոսարար դարձող մասին միայն:

Մե՞ծը, ոչ, մամիկը համաձայն չէ.
պէտք ունի ստոր: Ան պէտք է աշխատի, որ
պէտքի անօթի չման: Հիմա սիրարթի կը ծա-
խէ: Վաղը, երբ խաղաղութիւն ըլլայ, հար-
կու գործ մը կը գտնէ:

Առայժմ մամիկին հետ կը համաձայնիք
երեքին շուրջ: Յաջորդ օր դպրոցին ինքնա-
շարժը պիտի հանդիպի դիրենք դպրոց թերե-
լու: Մնացեալ ըլլ: Կը վստահինք բարեկուսթ բա-
րեկամներու:

Երկու Թէքէկանցիներ կազմեր էին եր-
ջանիկ բոյն մը և բախտաւորներ էին երկու
սիրատուն դաւաններով, որոնք քաղցրաբար
ձուռողիւնով ու ջերմութեամբ, խիճ ու ծա-
փով լեցուցեր էին իրենց սրտերն ու առւեր:
Այր և կին կազմեր էին խտնայ ընտանիք: Ա-
մուսները, հայու ընդօժին ջանախորութեամբ,
հնարամտութեամբ և պարկեշտ ու աղօթի նկա-
րապետով՝ կենսաբի ապարէզին մէջ ապահո-
ցեր էր նիւթական բարեկեցութիւն և նախան-
ձնիկ վարի: Կինը կար էր հողատու կողակից
և գուրգուրոտ մայր: Նիւթապէս և բարձրա-
պէս կ'օժանդակէր մեր բոլոր ձեռնարկներուն:
Օր մը դպրոց ներկայացեր և առաջարկեր էին
հոգու զարգացման ծախսերը կարոտեալ եր-
կու ստներու: Շարունակիչ էին իրենց օժան-
դակութիւնը կրկնելու սխնդիր ետք իսկ,
միտա կրկնելով թէ կրտսերապարտ էին Վ. Թէ-
գէան վարժարանին հանդէպ և պարտաւոր
էին հասուցանել իրենց ստացածին փութարկն:

Սակայն սեւ օր մը, բազմաթիւ ուրիշնե-
րու նման վերտուր էր նաև իրենց երջանկու-
թիւնը: Կողոպտելէ ետք, հրկիզեր էին գոր-
ծատեղին: Դժբախտ դուրսդուրութեամբ քա-
նի մը օր ետք հրեթիւ մը գրեթէ անբնակիչ
գործուցեր էր իրենց ստեր, գոր ճորդներ էին
հնարաւոր չափով և կը բնակէին հոն, դուր
պեղել փոխած: Իրենց նիւթական լուրջ դժուա-
րութիւնը որպէս պարտիք կ'ուզէին ամբող-
պանել ստներն ներս: Այս բոլոր մանրամաս-
նութիւններուն տեղեկանալէ ետք, չէինք կըր-
նաւ ստուարները մտայ: Մեկ ընդունելին երե-
տութեամբ ուրախ արձակուրութեամբ, որուն
տակը ինչպէս ամբողջութեամբ ակնկրելու էր
սակայն: Միխիլյաններ կամ քաջարեակուն
խոսքերու ասիթ հաւանք մեկի: Այնքան ստներ
ես ուզէ էին, կրնային վերահանգնել կրկին:
Իստատեւ էին իրանանի ապագային նկատ-
մամբ: Ու կը մեղադրէին արտադրողները,
որոնք, իրենց կարծիքով, պիտի չզլային: Ան-
գամ մը որ խաղաղութիւնը վերահաստատուէր

Լիբանան հիշէն աւելի լաւ պիտի ըլլար ամէն
տեսակետով: Առողջ տեսակէս, որուն կատա-
րելապէս համակարծիք էինք մենք: Ընդհանուր
այս խոսակցութիւններէն ետք, երբ յայտնե-
ցինք թէ արդէն իսկ 800 աշակերտներ կ'անոնա-
ւոր դատաստագրութիւններու կը հետեւէին եր-
կու շարքի է վեր, անհատաւոր թուեցաւ ի-
րենց: Արդարեւ, դժուար էր հաստատի թէ այս
պայմաններու մէջ, երբ մէկ կողմէն կրկնները
կը շարունակուին և ոմանք խուճապահար
փախչելու մասին էր մտածեն, հայ դպրոցը
ապահով պայմաններու համապատասխան կա-
նոնաւորութեամբ աշխատանքը սկսած է ար-
դէն: Դժուարաւ լսողոցեանք համոզիլ դիրենք
որ դպրոցը զրկեն իրենց դասակները, նիւթա-
կան հարցը յետաձգելով աւելի լաւ օրերու:
Կը մաղթենք սրտանց որ վերականգնումը ըլ-
լայ արագ և իրենց դարձալու է վիճակի ըլլան
կարօտեալ ստներու օգնելու:

Կարելի է երկարել շարքը, բայց այսօր
գրհանանք այսքանով:

Բոլորս դիտելք թէ առաւել կամ նուազ
սրտամոլիկ բազմաթիւ այսպիսի պարագաներ
կան ամէն շրջանակի մէջ: Գիտնէք նաև թէ
հայութիւնը իրեղեցեալ ստոյգ աղէտէ մը, ը-
նտրհի միտանահանութեան ու սերտ, անկիզմ
գործակցութեան, որոնք իրազորութեան հայ
երեք կուսակցութիւններու լրջախոս, հետադա-
նոր քրքրաւորմամբ: Այլապէս անխուսափելի էր
համատարած որդերգութիւնը: Եթէ ուրեմն
համակից գտնայինք այս զեկեղիկ երկիրը
գրգրաւորմամբ: Այլապէս անխուսափելի էր
համատարած որդերգութիւնը: Եթէ ուրեմն
համակից գտնայինք այս զեկեղիկ երկիրը
գրգրաւոր ու կործանող թաղաքացիական կը-
սիւններուն, աւերակոյտերու պիտի վերածուե-
ին հայկական թաղամասերը: Իսկ զոհերուն
թիւր պիտի ըլլար անհամեմատօրէն աւելի սե՛ծ:

Տանութը մտիս սեղող սարսափելի կը-
սիւններու ընթացիկ մարդկային նուազանք
կրտսեր ունեցաւ հայութիւնը: Սակայն ա-
հաւոր եղաւ մեր նիւթական կրտսերը: Թը-
նուտութեան մասնունեցաւ մեծամասնութիւն
մը, որ երկար ամիսներ զրկուած մնաց ապ-
րատի նուազագոյն միջոցներին: Բարեբախ-
տաբար լուսած չմնացին դժբախտները: Ար-
տասահմանի հայերը ինքիստիկէն Տիթերոյթի և
նեւ ետք, Պուշկին Ալեքսէն Բարիկ, Միլանո-
յէն Գուլյիթ և Թեհրան, օգնութեան ձեռք եր-
կարեցին անոնք: Կազմակերպուեցան գնահարան
Կարմիրներ ու յանձնախումբեր, որոնք յաջո-
ւորութեամբ կատարելին և կը շարունակեն կա-
տարել իրենց յարեախարան աղին աշխատան-
քը: Փրկարար կաւ անուշաւ յարեալ համադ-
րային այս օժանդակութեան, որ ամոռեց ցա-

կեր որչա չափով և փրկեց հայ ժողովուրդին
արժանապատուութիւնը: Ուրիշին օգնութեան
չղիմեցինք:

Միխիլյաններ այս երեւոյթը սակայն
ապագային մեր ինքնապարտութիւնը չընտրեց
պէտք մը ըլլալու չէ: Ընդհակառակը մեկ պէտք
է քաջարիք և մղէ աւելի մեծ իրազորութե-
ներու: Որովհետեւ համայնական պահանջ է
որ լայն տարողութեամբ համապարտութեան
ծրարները մշակեն և զանոնք իրազորութեամբ
համար մեր բոլոր ուժերը համադրենք: Բայց
նախ արդարեւ մեր զարգացումը, որովհետեւ
անուրանալի է թէ Լիբանանի մեր պարտութիւն
ապագային հիմը կը կազմեն մեր վարժարաննե-
րը: Տարիներէ է վեր հոն է որ կը պարտաւոր-
ուին ու կը թրծուին մեր աղքատի գործիչները,
դատախալակները, խմբագիրներն ու արուես-
տագէտները: Արտասահմանի ամենէն կարեւոր
հայկապիթէն է Լիբանանը այս մարդերուն մէջ:
Բազմաթիւ այլ պարտութիւնը հասնուած տուող
լաւագոյն հնոցը հանդիսացաւ ան մասնաւորա-
բար վերջին 20-25 տարիներու ընթացքին:

Լիբանանի ներկայ ծանր տուգնուց գնցել
նաև հայկական վարժարանները ու պահ մը
կարծեցին ոմանք թէ անոնք պիտի չղիմա-
նային այս վստահաւոր ցնցումին: Սակայն
կանգուն են անոնք, աւելի քան երբեք ամուր:
Ի պատիւ պատասխանատու մարմիններուն և
ուսուցչական անձնակազմի լուրջ կը գործեն
այսօր անոնք, արհամարհելով ամէն դժուա-
րութիւն: Դժուարութիւններուն գլխաւորը
նիւթական է ընկանաբար: Ուսուցչը - ու-
սուցչուհիներուն բացառիկ զոհողութիւնը և
ճողոկներուն նիւթական մասնակցութիւնը ան-
բուարար են բունամբ նիւթական դժուարու-
թիւնները: Հայկական դպրոցները անհրաժեշտ
պէտք ունին անմիջական ցայն օժանդակու-
թեան, որպէսզի կարենան շարունակել իրենց
փրկարար աշխատանքը:

Լիբանանահայութիւնը զիտակից է ըս-
փութել մէջ իրեն վիճակուած աղապահապ-
անելի կարեւոր առաքելութեան: Մինչև երկի
ան պատուով կատարել իր պարտականութիւ-
նը: Համոզուած ենք թէ վաղը, երբ ցանկալի
խաղաղութեան ծիսածանր կամբողջի վերջապէս
Լիբանանէ կատուտաղեղ երկնահասարակ Վը-
բայ, ան պիտի վերսկսի հայկերտուած իր
աշխատանքի՝ աւելի եռանդալին և աւելի
լուսն թափով:

Չմոռանք թէ Լիբանանահայութիւնը,
հաստատուած և ինքնապահաւ, ամբողջ կառ-
ուած է Լիբանանեան իր այս հայրենիքին և ա-
րագոյնի կը նայի հաստատել ու լաւատեսու-
թեամբ:

Պատմագրական բազմալատակ երգանան - իրբազար Համբարձումի Պերպլեբեանի կերպեր պաշտօնական հրատարակ մեկնեցաւ Հարաւային Ամերիկա և իր շուրջ ամիս մը տեսող ուղեւորութեան ընթացքին, երկու անգամ ղեկավարեց իր ինքնաշարժական անկողնազորձուր ինքնին կազմուած համերգի մը յայտագիր մը: Հարաւային Ամերիկա իր կատարած այցիւրքեան մտորամտութիւններուն և այդ երկրակառի հայկական գաղութներին կրած մը իր արտաբերութիւններուն ծանօթ անալու համար, հանդիպում մը ունեցանք անուանի երգահանի հետ և ստույն ամբողջութեամբ կը հրատարակեմք այդ առիթով մեր ունեցած հարցազրույցը:

— Պր. Պերպլեբեան, ո՞ր էք ձեզ հրատարակելու և ի՞նչ առիթով հրատարակեցանք Հարաւային Ամերիկա:

— Հ. Բ. Բ. Միւրթեան Մոնթէվիտէոյի Մասնաձիւղը, Միւրթեան Խօթանասունամեակի տօնահասարակութեան առիթով, հրատարակեց էր դիս:

— Ի՞նչքան ժամանակ տեսեց ձեր այցելութիւնը:

— Գրեթէ ամիս մը. այտուցէն մեկնեցայ Հոկտեմբեր 2ին և վերադարձայ Նոյեմբեր 1ին:

— Արդե՞ս ամացած ենք, թէ համերգի յայտագիրը ամբողջութեամբ կազմուած էր ձեր բուսողջադրձութիւններով: Համերգի համար եղած պատասխաններն աշխատանքներուն մէջ դուք ի՞նչ բաժին ընդրէք:

— Հ. Բ. Բ. Միւրթեան Մոնթէվիտէոյի Մասնաձիւղը արդէն իսկ երջշարժութիւն մը ունի: Չայն զօրացնելու համար պետական երգչախումբին և պետական սինֆոնիկայի կարող ոյժերը հրատարակեցան և մտաւարարագէտ իննսուն հոգիէ բաղկացած մեծ խումբ մը դրայցաւ: Երբեք չարթնի իրենց ճետ դրայուելու հարց, երկու համերգներ տրուեցան:

— Բիւլ տաւը յիշատակեցիք, թէ Հ. Բ. Բ. Միւրթեան Խօթանասունամեակի առիթով հրատարակեց էր. երկու համերգներն ալ Միւրթեան տարեգրածը նշելու համար տրուեցան:

— Ո՞չ, նկատի ունենալով, որ 1976 Մոնթէվիտէոյ զբոսը հիմնադրութեան երկու հարիւր յիսունհարից տարեգրածն էր, արդէն պաշտօնական ելոյթներ կը կազմակերպուէին: Հ. Բ. Բ. Միւրթեան տեղւոյն Մասնաձիւղը իսկ խորհուրդը ունեցաւ առաջին համերգը ներքին մայրաքաղաքի տարեգրածին: Համերգը տեղի ունեցաւ Հոկտեմբեր 2ին. եկած էին պետական կարևոր անձնատուրութիւններ, որոնք ջերմօրէն յանասանցին Բարեգրածական մտածումը և յայտագրի գործադրութիւնը:

Իսկ Հոկտեմբեր 2ին նոյն յայտագրով երկրորդ համերգ մը տրուեցաւ, նուիրուած Հ. Բ. Բ. Միւրթեան Խօթանասունհարից տարեգրածին:

— Կրնա՞յք յայտագրի մէջ մաս առնող օտար արուեստներուն և յայտագրին բովանդակութեան մասին տեղեկութիւններ տալ:

— Յայտագրի գործադրութեան իրենց մտանկցութիւնը ընդհին պետական օպերային մենթրիչ, անուանի երգչուհի Մարթա Փոտենիլա, որ հայերէն լեզուով երգեց «Ռարիս յեր», «Ար մը գաղտնի», «Կանձբուէ տղաս» և «Ծիլ ծիլ» երկերը, պետական սինֆոնիկ զմանրութեամբ, Լուիսիանահայ Ֆերնանտո Հապոյտ, որ նուազեց «Տասն փոթիթը» կտորը, ինչպէս նաև Պետական Սինֆոնիկ զմանրութեամբը, Թափութակի զմանրութեան երկրորդ եւ եր-

րորդ մասերը:

— Օտար հանդիսատեսներ ալ կային՞ համերգներու ընթացքին:

— Երկու համերգներու ընթացքին ալ արտահերթ լեզուած էին թէ օտար և թէ հայ հանդիսատեսներով:

— Մոնթէվիտէոյի մէջ պաշտօնական այլ ձևանորոգելու մտանկցեցաք:

— Հոկտեմբեր 23ին տեղւոյն Հ. Բ. Բ. Միւրթեան մտանաձիւղին կողմէ հաշկերոյթ մը տրուեցաւ ի պատիւ ինձի, որուն ընթացքին բարերարուհի Տիկին Սրիլինէ Գույուսմենտի ձևամը, ինձի ներկայցին սակի դատարան մը:

— Կայմանկերպական աշխատանքները ձեր ակնկալած մակարդակով կատարուած էին:

— Կայմանկերպական աշխատանքները լաւ կատարուած էին, որուն համար աշխատանք տարուած էին Հ. Բ. Բ. Միւրթեան Մոնթէվիտէոյի Մասնաձիւղի անդամները և Միւրթեան վարչէ ջարտուողը Պր. Աետիս Նալպանտեանը:

— Բայց Մոնթէվիտէոյէն ուրիշ բաղաբաներ ալ երթալու պատենութիւնը ունեցա՞ք:

— Երկրորդ համերգին յալբողջ օրը, Հոկտեմբեր 25ին մեկնեցայ Պուէնոս Այրէս, Արժանթին, Հ. Բ. Բ. Միւրթեան տեղւոյն Մասնաձիւղի հարւարտ:

— Պուէնոս Այրէսի մէջ ալ պաշտօնական հանդիսութիւններու մէջ բաժին առի՞ք:

— Հոկտեմբեր 25ին երեկոյնան, Հ. Բ. Բ. Միւրթեան Պուէնոս Այրէսի Սարգիս Պէնիլիան արահին մէջ, հայ երաժշտութեան նուաճումներուն մասին դասախօսութիւն մը արուստար լեզուն էր արժանութեան հո՞ծ հասարակութեամբ մը:

— Ասկէ առաջ դրոնուած էիք Հարաւային Ամերիկայի մէջ:

— Ոչ. ասկի առաջին այցելութիւնս էր:

— Ի՞նչ են ձեր տպաւորութիւնները Հարաւային Ամերիկայի հայութեան մշակութային և արդարին կեանքին մասին:

— Մոնթէվիտէոյի մէջ կապրի լաւ կալմակերպուած հայկական զարուք մը, որ կը բաղկանայ չափը տասնհինգ հազար հոգիէ: Ունին հայկական երկու ամենօրեայ վարժարաններ առաջինը Ալեք և Մարի Մանուկեան վարժարանն է, որ ունի չորս հարիւր յիսուն արակերտներ. անօրէնուհին՝ փորձառու մանկավարժ Տիկին Նելլի Նալպանտեանն է: Վարժարանը ներկայիս նախակրթարանի բաժին ունի միայն, բայց լաւը աշխատանք կը տարուի զայն շուտով երկրորդական վարժարանի վերածելու համար: Երկրորդ վարժարանը կը անօրէնուի տեղւոյն կեկեղեցական հոգաբարձութեան կողմէ և ունի ութսունհինգ աշակերտներ:

Մոնթէվիտէոյի մէջ ունինք երկու հայկական օտարխօսյաններ. անոնցմէ մին սեկտանութիւնն է Պր. Ռուբէնանինի, որ աւելի քան քառասուն տարիէ ի վեր անգաղար կը գործէ և ամէն օր, երեք ժամ, հայկական երաժշտութիւն կը սովէ:

Ամէն ամիս տեղի կ'ունենան մշակութային հաւաքոյթներ, որոնց ընթացքին յաճախ ելոյթներ կ'ունենան զպրօքական աշակերտները արտասանութիւններով և երգերով: Տեղի կ'ունենան նաև արարձանագէտներ, Թատարական ներկայացումներ և համերգներ: Հաւաքոյթներու ընթացքին ընդհանրապէս հայերէն կը խօսուի:

Մոնթէվիտէոյի հայերը բոլորն ալ որսպա-

պէս պահպանու են իրենց անուանական կեանքը և կարելի կ'արձնէին չափ կ'ունեն պահպանու պիտի ունեցէին իրենք կ'ունեն, չառերնին բաց: Իր սպասեն արտասանմանէ մտաւարականներու և արուեստագէտներու հան այցելութիւն:

Պուէնոս Այրէս ունի հին և մեծ հայկական զարուք մը, որ կը բաղկանայ վարժարանի վարժարանէնից հազար հոգիէ:

Ունին վեց ամենօրեայ հայկական զարուքներ, որոնք բոլորն ալ երկրորդական վարժարանի վերածուցաւ: Տեղի կ'ըլլան: Ուրախութեանը ունեցայ այցելելու Հ. Բ. Բ. Միւրթեան վարժարանը, Հայ կեկերի երեք վարժարաններն ու Միւրթեան վարժարանը և լաւ տպաւորութիւններ կրեցի: Բայց որն ալ լաւ կալմակերպուած զարուքներ էին: Այցելեցի նաև Մարտի Հարկանցական Միւրթեան արահի, որ ներկայ կ'այ Ալիս Թեղեկանի տունը՝ հայ երաժշտութեան նուիրուած գաւախտութեան, ինչպէս նաև հայկական թերթերու խմբագրատաններէ՝ «Սարաբալպաս» պարբերակէրէ, «Արմենիա» օրաթերթի և «Շարքու» շարաթերթի:

Պուէնոս Այրէսի հայկական զարուքը մեծ և սքանչելի տպաւորութիւն թողուց վրաս. լաւ կազմակերպուած զարուք մըն է և բոլորն ալ իրենց կարելի կ'ընեն, որպէսզի հայութիւնը իր արգանքին գեմաղծը պահէ:

— Ի՞նչ ուշադրաւ երեկոյթներ կ'ընայիք առանձնացնել:

— Հ. Բ. Բ. Միւրթեան Մոնթէվիտէոյի զարուքին համար կը կատարուի խոշոր մարզաբանի շնք մը, որ չորս-հինգ ամիսէն պիտի արուստի:

Իսկ Պուէնոս Այրէսի մէջ, կը ծրարուի շնքի առաջ նոր զարուքական շնք մը՝ երկրորդական վարժարանի բոլոր յարմարութիւններով:

Անձնապէս այն տպաւորութիւնն ունեցայ որ թէ Պուէնոս Այրէսի և թէ Մոնթէվիտէոյի հայկական զարուքներուն մէջ ընդհանրաւ համերաշխութեան մթնոլորտ մը կայ: Իւրաքանչիւր կազմակերպութիւն, իր բնութեամբ համաձայն, աշխատանք կը տանի արդարապէս մասն տեսակետով, անոնց միւսներին խաչածուկուի:

— Ձեր այս փորձառութիւնն հար պիտի վարժարէիք դարձուի Հարաւային Ամերիկայ այցելելով:

— Արդէն այնտեղ կը ծրարուի յատաճկելայ տարի իմ հեղինակած՝ Եղեանին նուիրուած «Ռէբիւէմ Աէթներում» երգի առաջ, լայն տարողութեամբ մը՝ պետական կողմէն իսկ և սինֆոնիկով: Սպ. առիթով, հասանարար, եթէ անպատահութիւններ չտեսնուին, նորէն կ'ընթամ:

— Որպէս կ'ընկալուցիք, ձեր ուղևորութիւնն հար, ի՞նչ նոր տեսակէտ դրայցուցած էք:

— Անձնապէս կարևոր կը համարեմ Միւրթեան հանդերձու և Հարաւ. Ամերիկայի հայկական զարուքներուն փոխարարութիւնը և արուեստագէտներու և մտաւարականներու փոխարարած այցելութիւնները: Մեր կալմակերպութիւնները պէտք է ալք ուղևորութեամբ մտածեն և առիթներ ստեղծեն:

— Մեծապէս շնորհակալ ենք, Մաթթիո, ձեր արժանաբարձ ժամանակին և շատ շահեկան տեղեկութիւններուն համար:

«ՊԱՏՄԱԿ»

RINCON FEMENINO:

Cocina: "Dokma"

Ingredientes:

- 4 huevos
- 1/2 cucharadita de sal
- 1 taza de masún
- 2 tazas de harina
- 3 cucharaditas de azúcar
- 3 cucharaditas de levadura en polvo
- 3 cucharaditas de bicarbonato de sodio
- Aceite para freír

Preparación:

Mezclar los huevos con el masún y agregarle los ingredientes secos. Mezclar bien. Colocar aceite en un recipiente profundo para freír y echar por cucharaditas de la mezcla hasta que tomen un color ligeramente tostado. Cocinar de ambos lados y servir tibio con almíbar o espolvoreado con azúcar impalpable.

ZOLAG BABIKIAN: Y EL PORQUE DE UNA SONRISA

Desde hace un par de números atrás, SARDARABAD viene publicando risueñas historietas, cuyo responsable es el joven Zolag Babikian, de Canadá.

gular del periódico ABAKA de Canadá y ha expuesto sus obras en "Expo-Mundial".

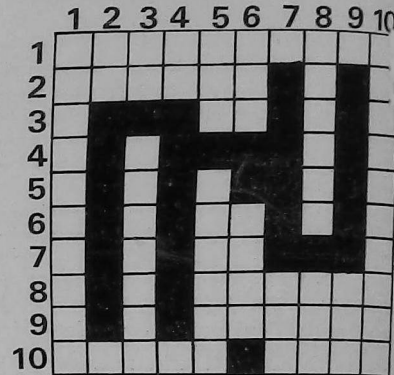

Babikian, es el joven responsable de las graciosas tiras humorísticas que publica "ABAKA", y últimamente "SARDARABAD".

Babikian es actualmente, colaborador re-

ԽԱԶ - ԲԱՌ ԹԻԻ 8

Պատրաստեց՝ Յի - Մկն

ՀՈՐԻԶՈՆԱԿԱՆ

- 1-- Չայն շինողը նույնպե կը կոչուի: 2-- Խոհնա: 3-- Կինոյին մէջտեղը: 6-- Յուցակմն: 7-- Չուրը հոնկէ յամէ կ'ըսեն: 8-- Ռուսերուն: 9-- Հակառակէն ամուսնացած կին: 10-- Մտն: չու սնուն: Առհաւառչեայ:

ՈՒՂՂԱՀԱՅՆԱՅ

- 1-- Տակաւին հոր շինում: 2-- Մարմինը շիտակ բռնոչ սկսորը: 3-- Հակառակէն շաղկապ: Ուշաքաի եղա: 4-- Պարոյրին գրուին ու ստէր: 5-- Գրաքառ տարի: ժժուար գրաուելիք: 6-- Արժանքինհայ մեծած մեծ գրագետ մը: Յակորը այդպէս ալ կ'ըսուի: 7-- 7203 8-- Պոլսոյ Պարիիարքը: Պրտիկ լեւ: 9-- Մեր գեղեցիկ քաղաքը:

ԹԻԻ 7 ԽԱԶ - ԲԱՌԻՆ ԼՈՒԽՈՒՄԸ

ՀՈՐԻԶՈՆԱԿԱՆ

- 1-- Յուսահատիկ: 2-- Արեգակ: 3-- Ան: 6-- Ամ: 8-- Մն: 8-- Բարուր: 9-- Իլեկրի: 10-- Նայաշ: ՍՅիլ:

ՈՒՂՂԱՀԱՅՆԱՅ

- 1-- Յայտրդական: 2-- Որ: 3-- Իե: Սորազալ: 4-- Սգ: 5-- Սաա: Բամբիշ: 6-- Հսկա: Մնալ: 7-- Բեւ: 8-- Տարտաւ: Ոկն: 9-- Իգի: 10-- Լուսաւորիկ:

HISTORIETA

Hilandería, Tejeduría, Tintorería y Estampería

MONTE GRANDE

SARDARABAD

Abono Mensual
Para Argentina: \$ 300
Uruguay: N\$ 4

EXTERIOR ANUAL U\$S 30
SUSCRIPCION RATE PER YEAR U\$S 30

PERIODICO ARMENIO
"SARDARABAD"

Director: Nahabet Nahabetian
Registro Nacional de la Prop. Intelectual N° 1.301.348
REDACCION y ADMINISTRACION:
CNEL. NICETO VEGA 4779
1414 BUENOS AIRES
REP. ARGENTINA